

Protokół nr XX/25
z sesji Rady Miejskiej w Świdnicy
odbytej w dniu 12 grudnia 2025 r.
w sali konferencyjnej Miejskiego Ośrodka Pomocy
Społecznej przy ul. Franciszkańskiej 7

Temat sesji:

Wręczenie przez Przewodniczącego Rady oraz Prezydenta Miasta dyplomów nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy” wraz z pamiątkowym medalem.

Godzina rozpoczęcia obrad – 16.00

Godzina zakończenia obrad – 18.30

W sesji uczestniczyli:

1. Radni Rady Miejskiej w Świdnicy - (zgodnie z listą obecności, zał. nr 1):

Józef Cygan, Jan Dzieścielski, Wiceprzewodniczący Rady - Rafał Fasuga, Edmund Frączak, Joanna Gadzińska, Krzysztof Grudziński, Jacek Iwancz, Przewodniczący Rady - Krzysztof Lewandowski, Ryszard Makowski, Danuta Morańska, Tadeusz Niedzielski, Luiza Nowaczyńska, Wiceprzewodniczący Rady - Andrzej Ora, Sylwia Osojca-Kozłowska, Magdalena Rumiancew-Wróblewska, Zofia Skowrońska-Wiśniewska, Beata Szczepankowska, Anna Światowa, Violetta Wiercińska, Michał Zastawny, Wiesław Żurek.

2. Prezydent Miasta – Beata Moskal-Słaniewska

3. Zastępca Prezydent Miasta – Krystian Werekci

4. Zastępca Prezydent Miasta – Katarzyna Fitrzyk

5. Zaproszeni Goście, m.in.:

o osoby uhonorowane tytułem „Zasłużony dla Miasta Świdnicy” wraz z osobami towarzyszącymi oraz wnioskodawcy:

- Pani Urszula Pawłowska

- Pan Artur Janicki

- Pan Wiesław Łabęcki

- Pani Barbara Sawicka

- Pan Lubomir Szmid

- Pani Małgorzata Braniewska

- Pan Andrzej Protasiuk

- Pani Edwarda Mikuła

- Pani Małgorzata Gryń-Chlebicka – Prezes Zarządu Towarzystwa Regionalnego Ziemi Świdnickiej

- Pan Stanisław Marciniak

PORZĄDEK OBRAD:

1. Otwarcie XX sesji Rady Miejskiej i stwierdzenie quorum.

2. Przedstawienie porządku obrad XX sesji Rady Miejskiej.

3. Wręczenie przez Przewodniczącego Rady oraz Prezydenta Miasta dyplomów nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy” wraz z pamiątkowym medalem dla:

- Pani Urszuli Pawłowskiej

- Pana Artura Janickiego

- Pana Wiesława Łabęckiego

- Pana Jerzego Marciniaka

- Pani Barbary Sawickiej

- Pana Lubomira Szmid

- Pani Małgorzaty Braniewskiej
 - Pana Andrzeja Protasiuka
 - Pani Edwardy Mikuły
4. Zakończenie XX sesji Rady Miejskiej w Świdnicy.
-

Ad 1. Otwarcie XX sesji Rady Miejskiej i stwierdzenie quorum

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski powitał wszystkich przybyłych, Prezydent Miasta, Zastępców Prezydenta, Wiceprzewodniczących Rady, dokonał otwarcia XX uroczystej sesji Rady Miejskiej w Świdnicy w dniu 12 grudnia 2025 r., następnie stwierdził quorum (21 radnych) i poinformował o prawomocności obrad.

Ad 2. Przedstawienie porządku obrad XX sesji Rady Miejskiej

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski przedstawił porządek obrad XX sesji Rady Miejskiej (zał. nr 2).

Radni nie wnieśli uwag do porządku obrad.

Ad 3. Wręczenie przez Przewodniczącego Rady oraz Prezydenta Miasta dyplomów nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy” wraz z pamiątkowym medalem

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski – powiedział, że dzisiejszy dzień jest wyjątkowy, uroczysty. To uroczysta sesja, na której chcemy wyróżnić obywateli naszego miasta, którzy w sposób szczególny zasłużyli - swoją pracą, oddaniem - na to, żeby otrzymać tytuł „Zasłużony dla Miasta Świdnicy”. Kilka słów wstępu do tej uroczystości: Szanowni Państwo, drodzy laureaci, mieszkańcy Świdnicy - z wielką radością i zaszczytem gromadzimy się dzisiaj w tym uroczystym miejscu, aby wspólnie celebrować wyjątkowe chwile. Dzisiejsza ceremonia jest jednym z najważniejszych wydarzeń w kalendarzu naszego miasta. Pragniemy wyrazić nasz najwyższy szacunek i wdzięczność tym, którzy swoją pracą, pasją i zaangażowaniem wnieśli nieoceniony wkład w rozwój, dobrobyt i chwałę naszej społeczności i miasta Świdnicy. Tytuł „Zasłużony dla Miasta Świdnicy” nie jest jedynie wyróżnieniem. Jest on wyrazem uznania dla osób wybitnych, które poświęciły część swojego życia, a często i całe swoje życie, by służyć naszej społeczności. To osoby, które na przestrzeni lat wykazały się nieprzeciętną pracowitością, niezachwianą etyką i głęboką miłością do tego miejsca. To wizjonerzy, społecznicy, artyści, sportowcy, przedsiębiorcy, pedagodzy i działacze - każdy z nich z osobna tworzył piękniejszą i lepszą Świdnicę. Dzisiejsi laureaci są żywym filarem naszej społeczności. Poprzez swoje dokonania w dziedzinie: kultury, gospodarki, nauki, sportu lub działalności społecznej, zbudowali most łączący pokolenia, utrwalili pamięć o historii i wyznaczyli ambitne kierunki na przyszłość. Patrząc na Państwa dorobek, widzimy historię sukcesu, która inspiruje. Pokazują Państwo, że prawdziwa zmiana zaczyna się od jednostki - od jej determinacji i niezłomnej woli. To dzięki Państwa poświęceniu i hojności nasza Świdnica jest miejscem, z którego jesteśmy dumni. Drodzy laureaci – w imieniu wszystkich świdniczan składam Państwu najserdeczniejsze podziękowania. Wasze zasługi są trwałym elementem historii tego miasta, Wasze imiona zostaną zapisane w kronikach a Wasza praca będzie wzorem do naśladowania dla przyszłych pokoleń. Życzymy Państwu zdrowia, pomyślności oraz nieustającej satysfakcji z dobrze spełnionego obowiązku. Niech ten zaszczytny tytuł będzie dla Państwa powodem do dumy i niech każdego dnia przypomina, jak bardzo jesteście ważni dla naszej wspólnoty. Proszę przyjąć to wyróżnienie jako wyraz naszej szczerzej wdzięczności i głębokiego szacunku. Będę odczytywał po kolei 9 uchwał, które podjęliśmy na poprzedniej sesji. Każda z tych uchwał mówi kto i za co został wyróżniony. Po odczytaniu uchwały zostanie odczytana laudacja przez osoby które albo w imieniu których były złożone wnioski o przyznanie tych tytułów.

• dla Pani Urszuli Pawłowskiej

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski odczytał uchwałę nr XIX/166/25 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 listopada 2025 r. w sprawie nadania tytułu „Zasłużonego dla Miasta Świdnicy” i zaprosił Panią Urszulę Pawłowską na środek.

Laudację przedstawiła Pani Małgorzata Gryń-Chlebicka, Prezes Zarządu Towarzystwa Regionalnego Ziemi Świdnickiej – wnioskodawcy:

Pani Urszula Pawłowska od kilkadziesiąt lat jest związana ze Świdnicą. Poza działaniami zawodowymi, konsekwentnie pracowała i pracuje na rzecz upowszechniania kultury wśród świdniczan. W 1989 r. zaczęła prowadzić pierwszą w mieście galerię sztuki współczesnej Vitroart. Organizowała dla mieszkańców Świdnicy wernisaże, wystawy malarstwa, grafiki rzeźby, szkła. Realizowane projekty cieszyły się ogromnym uznaniem odwiedzających i wypełniały życie kulturalne w mieście. Pani Urszula Pawłowska zawsze dbała o pamięć dla artystów rodzimych, życiem i twórczością związanych ze Świdnicą. Organizowała wystawy prac Romana Łysakowskiego, Mariana Ruszkiewicza, Marka Kosiby. Była inicjatorką upamiętniania działalności artystów świdnickich i konsekwentnie dążyła do realizacji tablic pamiątkowych jak choćby tablica pamiątkowa Tadeusza Gadomskiego. Wrażliwa na estetykę rzeźby kowała Wielanda konsekwencją i zaangażowaniem finansowym doprowadziła do renowacji rzeźby, która znalazła bezpieczną przystań w Parku Centralnym. Pani Urszula Pawłowska spełniała się również w roli pedagoga - w latach 1970-1975 uczyła młodzież historii sztuki i architektury w Państwowej Szkole Architektury przy Technikum Budowlano-Elektrycznym. Pani Urszula Pawłowska pełniła i pełni wiele funkcji związanych z upowszechnianiem i tworzeniem kultury. Jako członkini Rady Muzeum działającej przy Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy, aktywnie uczestniczy w pracach zespołu. Równie aktywnie pracowała w komisji konkursowej na rekonstrukcję i realizacji wieży świdnickiego ratusza. Jako przewodnicząca Komisji Kultury Rady Miejskiej w Świdnicy wprowadziła wiele inicjatyw, które wzbogaciły ofertę kulturalną Świdnicy, a jej praca miała istotny wpływ na integrację społeczności lokalnej. Jednym z osiągnięć Pani Urszuli Pawłowskiej było wprowadzenie hejnału świdnickiego, który stał się symbolem naszego miasta i podkreślił jej unikalny charakter. Działania te przyczyniły się do budowy tożsamości mieszkańców oraz promowania Świdnicy w szerszym kontekście. Dodatkowo, Pani Urszula Pawłowska była inicjatorką powrotu do herbu czteropolowego, co miało ogromne znaczenie dla zachowania historycznego dziedzictwa naszego miasta. Jej determinacja i oddanie sprawie zasługują na szczególne uznanie, ponieważ przyczyniły się do umocnienia symboli, które są integralną częścią naszej lokalnej kultury. Jako Prezes Towarzystwa Regionalnego Ziemi Świdnickiej Pani Urszula Pawłowska zainicjowała i współorganizowała konferencje popularnonaukowe na 50-lecie istnienia Towarzystwa w stulecie odzyskania przez Polskę Niepodległości. Pomysłem Pani Urszuli Pawłowskiej było powstanie Encyklopedii Świdnicy – wydawnictwa, które w swej oryginalnej formie trafiło do bibliotek domowych świdniczan. Inicjatywą szczególnie bliską Pani Urszuli Pawłowskiej jest idea wzniesienia pomnika i upamiętnienia postaci Bolka II Księcia Świdnicko-Jaworskiego, konsekwentnie działała na rzecz urzeczywistnienia idei. Dzięki jej zaangażowaniu, uchwałą Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 29 grudnia 2020 r. Rada Miejska wyraziła zgodę na upamiętnienie Bolka II Małego Księcia Świdnicko-Jaworskiego poprzez wzniesienie pomnika na Skwerze im. Lecha Kaczyńskiego w Świdnicy. Rozpisany konkurs na projekt pomnika Pani Urszula otoczyła opieką merytoryczną, bardzo aktywnie zbierała fundusze na realizację zwycięskiego projektu pomnika. Zakończeniem jej działań było odsłonięcie pomnika Księcia Bolka II w maju 2025 r. O Świdnicy mówi tak: ”to jest miejsce na ziemi, w którym zapaściłam swoje korzenie” a o tym, jak mocna jest więź Pani Urszuli Pawłowskiej z miastem świadczy jej zaangażowanie, praca, działania kulturotwórcze na rzecz Świdnicy pięknej, szanującej historię, ale zwróconej ku współczesności.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska - pozwolę sobie kilka słów od siebie. Uleńko kochana - bardzo serdecznie dziękuję ci za wszystko i do tej pięknej laudacji chciałam dodać

kilka mniej oficjalnych słów. Ty nauczyłaś nas wrażliwości na sztukę, przybliżałaś nam świdnickich artystów i to właśnie dzięki Tobie po raz pierwszy w Świdnicy mieliśmy okazję oglądać wystawę prac bardzo młodziutkiej wtedy artystki, aczkolwiek niesamowicie rokującej, była to Kama Karst, która dzisiaj już jest dojrzałą, bardzo mocno związaną ze Świdnicą malarką, ale przypomnę też historię Vitroartu, bo najstarsi na tej sali pamiętają, że nie była to żadna galeria tylko zwykła brama i najpierw trzeba było pokonać trudności administracyjne, architektoniczne i uzyskać zgodę, żeby z tego zupełnie nieoczywistego miejsca zrobić pierwszą w Świdnicy enklawę, która promowała lokalną kulturę, ale nie tylko bo wystawiali swoje prace artyści z całej Polski. Będę szczególnie pamiętać wernisaż z kaczkami, Henryk wie o co chodzi, Wiola chyba też. To było miejsce niezwykle, do którego mogliśmy wejść w każdej chwili, magiczne. Wchodziliśmy tam przechodząc ulicą Łukową wiedząc, że będzie dobra kawa i bardzo ciekawe rozmowy. Bardzo serdecznie dziękuję ci też - w laudacji wiele miejsca było temu poświęconego - za tę niezwykle determinację, która doprowadziła do tego, iż mamy pomnik Bolka II, świdnicko-jaworskiego księcia - właśnie u nas, w miejscu, w którym kiedyś rządził, tam stał jego zamek, postać niezwykle dla historii miasta. Dziękuję, że się podjęłaś tej bardzo trudnej misji i doprowadziłaś ją do szczęśliwego finału, moje serdeczne gratulacje.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska oraz Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej: Rafał Fasuga i Andrzej Ora wręczyli Pani Urszuli Pawłowskiej dyplom nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy”, pamiątkowy medal, tabliczkę oraz kwiaty.

Pani Urszula Pawłowska - jestem bardzo wzruszona, właściwie to wszystko już było powiedziane aż nadto z mojego życiorysu, PESEL mówi swoje, także byłam tu pierwsza, dostałam nakaz pracy i to mnie sprowadziło do tego pięknego miasta. Miałam do wyboru dwa takie miasta i wybrałam Świdnicę. Zakochana jestem do tej pory w tym mieście, ale te wszystkie moje poczynania spełniały się tylko dlatego, że takie były czasy, kiedy można było społecznie bardzo dużo rzeczy wprowadzać w mieście, ludzie byli chętni do oglądania. Na wszystkie nasze koncerty, spotkania przychodziły tysiące ludzi, były nadkomplety, ale nie byłoby tego gdyby nie nasi przyjaciele, grupa ludzi, która siedzi w pierwszym rzędzie, to jest grupa przyjaciół, która współpracuje przez 50 lat ze sobą. Nie byłoby tego wszystkiego gdyby nie ci ludzie, bo wszyscy wspomagaliśmy się nawzajem. Od moich uczniów, którym jest Basia Sawicka, aż po wszystkich i na końcu powiem o Małgosi Branieckiej, bo byliśmy tandemem, to myśmy sprowadzały wszystkie innowacje kulturalne, rodziły się pomysły. Cieszę się bardzo, że Państwo o tym pamiętacie jeszcze do tej pory, bo teraz są już inne nośniki, inni idole, także młodzież teraz trochę inaczej patrzy, internet robi swoje. Świat się kręci, ale dziękuję bardzo za pamięć, to jest bardzo przyjemne a to, że Pani Prezydent jest tak ze mną blisko to dlatego, że była pierwszym gościem mojej galerii kiedy przyjechała do Świdnicy, także jesteśmy bardzo bliskimi koleżankami, dziękuję Ci Beata.

• dla Pana Artura Janickiego

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski odczytał uchwałę nr XIX/167/25 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 listopada 2025 r. w sprawie nadania tytułu „Zasłużonego dla Miasta Świdnicy” i zaprosił Pana Artura Janickiego na środek.

Laudację przedstawiła Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska - wnioskodawca:

Artur też nie jest z urodzenia świdniczaninem, urodził się w Ząbkowicach Śląskich, z którymi do dziś jest bardzo mocno emocjonalnie związany, ale zakochany jest w Świdnicy i to od wielu lat. Jest menadżerem i animatorem kultury, ale powiedzieć tak krótko to o wiele za mało. Był pracownikiem Świdnickiego Ośrodka Kultury - to było dawno temu, lata .80 początek lat 90. Od 1997 r. prowadzi własną agencję managerską arte Artur Janicki. Pierwsze działania Artura, które mogą pamiętać najstarsi na tej sali to wydarzenia organizowane przez Świdnicki Ośrodek Kultury, ale z inicjatywy naszego laureata w „Piwnicy Imzurowej”. Mamy dziś sentyment do wspomnień, które nam pozostały i tam po raz pierwszy można było w Świdnicy posłuchać jazzu, ale nie tylko, bo była też poezja śpiewana oraz rock. W 1994 r. Artur został kierownikiem Klubu

Bolko, należącego do Świdnickiego Ośrodka Kultury i wtedy wystartowała jedna z najlepszych imprez muzycznych organizowanych w regionie, śmiem twierdzić, że i w Polsce - Świdnickie Noce Jazzowe. Trwa nieprzerwanie ta impreza od 30 lat, w roku 2025 odbyła się 32. impreza Nocy Jazzowych. Dzięki determinacji pomysłodawcy i realizatora, którym był Artur Janicki udało się stworzyć formułę edukacyjno-koncertową, która pozwala gromadzić zarówno koneserów jak i nowicjuszy, ciekawych tego rodzaju muzyki. Pojawiły się warsztaty, wystawy fotograficzne, konkursy na plakat i bale jazzmana. Występy przebiegają w przestrzeniach sakralnych, koncertowych, handlowych w ramach cyklu „Jazz dla mass” i klubach. Impreza jest nie tylko prezentacją światowych i krajowych gwiazd. Dotychczas podczas Świdnickich Nocy Jazzowych wystąpiło aż 17 laureatów nagród Grammy. Wydarzeniem w skali ogólnopolskiej był m.in. przyjazd legendarnej Sunra Archestra w 2008 r., lecz także świetną okazją do promocji muzyków z okolic Świdnicy i całego dolnośląskiego regionu. Bardzo dobrze układa się dzięki Arturowi współpraca ze środowiskiem wrocławskim, co pozwoliło przeprowadzić cykl koncertów i warsztatów z gwiazdami jazzu i bluesa z państw Grupy Wyszehradzkiej. Na temat Świdnickich Nocy Jazzowych już w 2003 r. powstała praca magisterska autorstwa Radosława Zawadzkiego na Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Do tej pory podczas tej imprezy wystąpiła prawie cała polska elita jazzowa - Michał Urbaniak, Urszula Dudziak, Anna Maria Jopek, Tomasz Szukalski, Tomasz Stańko, Piotr Baron, Zbigniew Namysłowski, Henryk Miśkiewicz, Leszek Możdżer i wielu innych. Ponadto wystąpili również goście z Europy, Azji, Afryki i gwiazdy jazzu z USA. Artur Janicki był także inicjatorem projektu filmowego Jesienna Promocja Filmu Polskiego, która organizowana była w latach 1994-1997 i stanowiła forum dyskusyjne na temat stanu polskiego kina na tle europejskim i światowym. Współorganizatorami przedsięwzięcia byli Świdnicki Ośrodek Kultury i do roku 1995 Komitet Kinematografii w Warszawie, zaś później Telewizja Polska S.A. To właśnie dzięki tej inicjatywie mogliśmy obejrzeć w Świdnicy, poza oficjalnym kinem - nie było jeszcze rozpowszechnionych kaset wideo, o DVD nikt nie słyszał, nie mówiąc o platformach streamingowych - „Pora na czarownicę”, „Rozmowa z człowiekiem z szafy”, „Miasto prywatne”, „Cudowne miejsce”, „Młode wilki”, „Cwał” czy „Spis cudzołożnic”. Gośćmi imprezy byli m.in. Iga Cembrzyńska, Adam Ferency, Jolanta Fraczyńska, Jan Frycz, Andrzej i Mikołaj Grabowscy, Krzysztof Kolberger, Piotr Łazarkiewicz, Krzysztof Majchrzak, Rafał Olbrychski, Maciej Orłoś, Jan Peszek, Radosław Piwowarski, Michał Rosa, Maria Seweryn, Jerzy Stuhr, Piotr Szwedec czy Zbigniew Zamachowski. Z okazji jesiennej promocji filmu polskiego organizowano przedsięwzięcia towarzyszące takie jak spektakle teatralne czy wystawę plakatu filmowego najwybitniejszych polskich artystów, m.in. Eugeniusza Geta-Stankiewicza, Franciszka Starowiejskiego czy Henryka Tomaszewskiego. Artur Janicki jest inicjatorem i realizatorem wielu innych wydarzeń artystycznych i kulturalnych w mieście, gminie, powiecie, województwie, w kraju a także zagranicą. Od wielu lat zajmuje się organizacją koncertów gwiazd polskiej i zagranicznej sceny muzycznej, nie tylko jazzu. Był również organizatorem i współorganizatorem wielu eventów i imprez np. Jarmarku Świdnickiego, Dożynek, Zjazdu Żydów Świdnickich i wielu innych. Artur Janicki to nie tylko menadżer - to przede wszystkim społecznik, przyjaciel młodzieży i młodych talentów. Upodobał sobie nie tylko muzykę jazzową i klasyczną, ale także polski folklor, który uważa za jeden z najbardziej interesujących na świecie. Od wielu lat jest przyjacielem i Prezesem Stowarzyszenia Miłośników Tańca Jubilat. Został dwukrotnie doceniony za swoją działalność przez lokalną społeczność nagrodą przyznawaną przez Prezydenta Miasta Świdnicy za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania i ochrony kultury - w 2000 r. za inspirację imprezy „Noce Jazzowe”, zaś w 2018 r. za całokształt działalności w zakresie upowszechniania kultury. Ponadto w 2011 r. otrzymał odznakę honorową Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Zasłużony dla Kultury Polskiej, a w 2015 r. Złoty Krzyż Zasługi. Dodam od siebie, że to przede wszystkim Tobie zawdzięczam moją miłość do jazzu i moją wiedzę, natomiast często, kiedy spotykamy się z artystami, którzy po raz trzeci, piąty, nawet siódmy przyjeżdżają do naszego miasta mówią, że robią to dla Artura, bo on stworzył tu miejsca i publiczność, która tę muzykę czuje, kocha i wiele razy słyszę, że nigdzie nie gra się im tak dobrze jak w naszym mieście - to Twoja zasługa. Zdradzę teraz tajemnicę, dlaczego tak się w ogóle stało. Artur ma taki album - nie pamiętałam o tym - w którym ma wklejony wywiad, kiedy to młoda dziennikarka Beata Moskal-Słaniewska

przeprowadza wywiad z młodym kierownikiem Klubu Bolko tuż po tym jak wystartowały Noce Jazzowe i zadaje tam pytanie – dlaczego, skąd się wziął pomysł Świdnickich Nocy Jazzowych. Odpowiedź była taka: jeździłem na te koncerty po całej Polsce i nie tylko i przestało mi się chcieć jeździć, stwierdziłem, że teraz jest czas, żeby oni przyjeżdżali do nas. To oczywiście żart, bo zbudować taki festiwal z masą sponsorów, instytucji wspierających i partnerów nie jest rzeczą prostą. Arturowi się to udało i to jest m.in. moje podziękowanie, nie tylko za ten festiwal ale za wszystko, co dla nas robisz. Dziękuję serdecznie i gratuluję.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska oraz Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej: Rafał Fasuga i Andrzej Ora wręczyli Panu Arturowi Janickiemu dyplom nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy”, pamiątkowy medal, tabliczkę oraz kwiaty.

Pan Artur Janicki - kochani tu zebrani na tej uroczystej sesji - na razie dziękuję Pani Prezydent za laudację, Państwu za zaufanie, ale chciałbym jeszcze powiedzieć potem parę słów, już po wszystkich nagrodzonych w imieniu całej rodziny ŚOK-owskiej, zostałem do tego nie tyle zobowiązany co poproszony, więc nie chciałbym teraz robić falstartu. Zapytał, czy może to uczynić potem, już po wszystkich, na co Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski wyraził zgodę.

• dla Pana Wiesława Łabęckiego

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski odczytał uchwałę nr XIX/168/25 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 listopada 2025 r. w sprawie nadania tytułu „Zasłużonego dla Miasta Świdnicy” i zaprosił Pana Wiesława Łabęckiego na środek.

Laudację przedstawiła Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska - wnioskodawca:

Można urodzić się zupełnie gdzie indziej, przyjechać do Świdnicy i tak się w niej zakochać, żeby chcieć w niej już zostać na zawsze. Pan Wiesław Dominik Łabęcki urodził się w Ostrowie Lubelskim i pochodzi z rodziny o bogatych tradycjach narodowo-wyzwoleńczych. W 1972 r. ukończył Technikum Kolejowe Ministerstwa Komunikacji w specjalności budowa dróg i mostów kolejowych, a technikum znajdowało się w Lublinie. Na Dolny Śląsk przyjechał, aby studiować w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Inżynieryjnych im. gen. Jakuba Jasińskiego we Wrocławiu. Ze Świdnicą natomiast związany jest od momentu zawarcia związku małżeńskiego w 1974 r., tu także urodziły się jego dzieci. W 1978 r. oddelegowany został w związku z pełnieniem funkcji wojskowych do Żar, ale nie była to długa delegacja. Wiesław Łabęcki jako pracownik służb państwowych ma ogromne doświadczenie, służąc przez 30 lat na różnych stanowiskach dowódczych w Wojsku Polskim, m.in. modernizował linię kolejową Ostrów Wielkopolski-Leszno, potem pracował w wojskowych służbach specjalnych. Doceniono jego działalność odznaczając go m.in. Złotym Krzyżem Zasługi w 2001 r. Jest również magistrem historii ze specjalnością nauczycielską, ukończył podyplomowe studium kryminalistyki na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego. Pozwolę sobie na małą dygresję - czasami takie laudacje są okazją, żeby poznać tak bogaty życiorys. Przyznam szczerze, że część o edukacji jest dla mnie bardzo miłym zaskoczeniem, świadczy też szerokich horyzontach i bardzo różnych zainteresowaniach naszego dzisiejszego laureata. Z chwilą przejścia na emeryturę w 2002 r. poświęcił się działalności społecznej w zakresie upowszechniania dziedzictwa kulturowego i kształtowania społeczeństwa obywatelskiego. Jego książkę „Alfabet gubińskich ulic” jury 7. Lubuskiego Wawrzynu Naukowego uznało najlepszą książką popularnonaukową w roku 2011. Jest regionalistą, napisał setki artykułów w miejscowej i regionalnej prasie oraz kilka szkiców historycznych. Po stałym osiedleniu się w Świdnicy został członkiem Towarzystwa Regionalnego Ziemi Świdnickiej, włączając się całym sercem i doświadczeniem w działania na rzecz swojej małej ojczyzny, m.in. nawiązując dobre relacje i publikując artykuły we wspomnianych już dzisiaj „Roczniku Świdnickim” i „Encyklopedii Świdnicy”. Od 2017 r. Wiesław Łabęcki należy do Świdnickiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, angażując się najpierw w grupie teatralnej u-Tworki i wspierając Krystynę Lasek w kierowaniu organizacją. W kwietniu 2018 r. został Członkiem Zarządu a od 24 kwietnia 2019

r. jest prezesem tej bardzo aktywnej organizacji pozarządowej. Pod jego kierownictwem, dzięki ubogaceniu oferty dla osób dojrzałych, Stowarzyszenie zwiększyło się aż do 300 słuchaczy, organizacja zrzesza osoby nie tylko ze Świdnicy i Powiatu Świdnickiego, ale nawet Dzierżoniowskiego. Osoby spoza Powiatu Świdnickiego wybierają właśnie ten uniwersytet z uwagi na lepszą bazę, ciekawą ofertę programową i sprzyjającą, twórczą atmosferę. Organizacja jest bardzo aktywna, uczestniczy w wielu projektach i programach na rzecz osób starszych, ale także na rzecz społeczności lokalnej miasta, gminy, powiatu oraz regionu. Wiesław Łabęcki współdziałał m.in. w ogólnopolskich programach „Seniorzy w akcji”, „UTW dla społeczności”, wspierając aktywnych seniorów w realizacji pasji i działań na rzecz innych. W Federacji Uniwersytetów Trzeciego Wieku z siedzibą we Wrocławiu jest członkiem Komisji Rewizyjnej. Uniwersytet z inspiracji Wiesława Łabęckiego bierze udział w różnych imprezach regionalnych i krajowych, m.in. Międzyuniwersyteckich spotkaniach z poezją w Oleśnicy, gdzie prezes prezentował m.in. swój wiersz czy w Kongresach Współpracy Lokalnej w Warszawie. Społeczność Świdnickiego UTW jest doceniana za podejmowane inicjatywy, włączanie się w akcje pomocowe, wsparcie działania na rzecz innych miast i okolicznych wsi, czego wyrazem są pisemne wyrazy uznania m.in. od Senator Agnieszki Kołacz-Leszczyńskiej, ś.p. Poseł Izabeli Katarzyny Mrzygłockiej czy Księdza Biskupa Waldemara Pytla, a także ode mnie. Miałam wiele razy okazję dziękować za udział przede wszystkim w różnego rodzaju akcjach wolontariackich. Wiesław Łabęcki jako prezes organizacji podejmuje różne działania służące sfinansowaniu kolejnych ciekawych propozycji programowych Uniwersytetu. We wszystkich działaniach przyświeca mu dobro seniorów, kształcenie liderów i popularyzacja naszego miasta, z którego nie zamierza wyjechać, chociaż miał już kilka takich propozycji, dostrzega problemy ale też potencjał szczególnych grup osób dojrzałych, starszych, liderów i innowatorów społecznych. Dodam też od siebie, że kiedy odeszła od nas pani Krystyna Lasek, mieliśmy obawy co będzie dalej z Uniwersytetem, czy dadzą sobie radę. Okazało się, że ta pałeczka przekazana jeszcze za życia Krystyny w ręce Pana Wiesława była pałeczką przekazaną w ręce jak najbardziej godne i mądre. Gdy dziś obserwuję to, co dzieje się w Uniwersytecie i wokół to jestem pełna dumy i trochę wam zazdroszczę, że jeszcze nie mogę się do was zapisać, ale ten dzień na pewno przyjdzie. Pan Wiesław jest też wspaniałym człowiekiem - dobrym ciepłym, oddanym innym i jeżeli można mówić o tym, że mamy wśród nas prawdziwych dżentelmenów, to jest to z pewnością Pan Wiesław Łabęcki. Gratuluję serdecznie.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska oraz Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej: Rafał Fasuga i Andrzej Ora wręczyli Panu Wiesławowi Łabęckiemu dyplom nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy”, pamiątkowy medal, tabliczkę oraz kwiaty.

Pan Wiesław Łabęcki - dziękuję bardzo i podkreślę, że traktuje ten tytuł jako swoiste podziękowanie dla moich poprzedników, wymienionej już przez Panią Prezydent Krysę Lasek, to także swoiste podziękowanie dla wolontariuszy i liderów, czyli starostów przedmiotów, mamy ich kilkadziesiąt. Dla mnie ten tytuł to efekt dobrej współpracy, współdziałania z instytucjami miejskimi np. ze Świdnickim Ośrodkiem Kultury, stowarzyszeniami i organizacjami jak Fundacja Ładne Historie czy Fundacja Via Salutis, dzięki którym możemy brać udział w programie Mobilności Europejskiej w ramach projektu Erasmus +. Cieszę się, że bardzo dobrze Świdnickiemu Uniwersytetowi współpracuje się, współdziała i otrzymujemy dużą pomoc od władarzy miasta, szczególne ukłony dla Pani Prezydent, także dużo nas wspiera Starostwo. Wiele słów można by mówić ale zakończę, dziękuję.

• dla Pana Jerzego Marciniaka

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski odczytał uchwałę nr XIX/169/25 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 listopada 2025 r. w sprawie nadania tytułu „Zasłużonego dla Miasta Świdnicy”. Poinformował, że z przyczyn zdrowotnych Pan Jerzy Marciniak nie może uczestniczyć w sesji, dlatego dyplom odbierze brat, Pan Stanisław i zaprosił go na środek.

Laudację przedstawiła Główny Specjalista Wydziału Promocji i Kultury Joanna Trojan-Skała:

Jerzy Marciniak – artysta, malarz. Urodzony w Koźminie koło Krotoszyna, do Świdnicy przyjechał w sierpniu 1946 r. z rodzicami i bratem. Ukończył Liceum Plastyczne we Wrocławiu, ale swoje życie związał ze Świdnicą. W 1965 r. objął stanowisko kierownika dekoratorni świdnickiej Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Handlu Wewnętrznego, dekorując świdnickie wystawy. Świdnicą jako miastem był zafascynowany od pierwszych dni pobytu i przez lata, do chwili obecnej jest ona obecna w jego twórczości. Sam autor jest człowiekiem niezwykle skromnym i wrażliwym, nigdy nie poprzestawał tylko na samym malowaniu. Jego zainteresowania stale ewoluowały. Owocem wielu pomysłów był liczne realizacje, scenografie teatralne, oprawy plastyczne Dni Świdnicy, aranżacje wystaw kwiatów w Świdnickim Lapidarium, projekty indywidualne, dekoracje wystaw, malarstwo sztalugowe, polichromie w różnych technikach malarskich. Jego związek z historią miasta zaowocował m.in. powstaniem makiety świdnickiej w okresie XIV-XVII wieku, która zdobi gotycką Salę Rajców w Muzeum Dawnego Kupiectwa, wykonana w tzw. czynie społecznym wraz z Andrzejem Lichomskim. Dzieła opiewające uroki ukochanego miasta wypełniały salę Muzeum oraz galerię Świdnickiego Ośrodka Kultury podczas wernisaży. Jerzy Marciniak uprawia wszystkie techniki malarstwa - olej, akwarele, rysunek, tusze. Jego obrazy prowadzą dialog z przeszłością przedstawiającą Świdnicę. W przypadku tego artysty nie chodzi tylko o malarstwo, bardziej o postawę wobec swojej twórczości, szukania dla niej właściwego miejsca - a tym miejscem była i jest Świdnica. Obrazy Jerzego Marciniaka znajdują się w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski – Panie Stanisławie, proszę pozdrowić brata, Pana Jerzego od nas wszystkich obecnych i pogratulować mu przyznania tytułu.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska - mam nadzieję, że to wyróżnienie tak zmobilizuje Jurka, że stan jego zdrowia będzie na tyle lepszy, że przyjdzie się z nami spotkać i może gdzieś z Ulą Pawłowską i z Arturem jeszcze niejedną herbatkę wypijemy. Proszę pozdrowić jak najserdeczniej od nas wszystkich.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska oraz Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej: Rafał Fasuga i Andrzej Ora wręczyli dla Pana Jerzego Marciniaka dyplom nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy”, pamiątkowy medal, tabliczkę oraz kwiaty bratu – Panu Stanisławowi Marciniakowi.

Pan Stanisław Marciniak - uprzejmie dziękuję za wyróżnienie mojego brata. Myślę, że to byłoby dla niego wielkie szczęście móc to usłyszeć na własne uszy. Niestety jest w stanie takim, że miałby na pewno problem z wejściem na tą salę. Chciałem jeszcze raz powiedzieć, że mój brat z wielką pasją utrzymał wszystko, co w tym mieście już prawie nie istnieje i do dzisiaj jeszcze mam okazję usłyszeć od osób, które oglądały jego prace i dziwiły się, że miasto w jego obrazach jest takie a nie inne. Serdecznie dziękuję za wyróżnienie w imieniu całej naszej rodziny.

• dla Pani Barbary Sawickiej

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski odczytał uchwałę nr XIX/170/25 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 listopada 2025 r. w sprawie nadania tytułu „Zasłużonego dla Miasta Świdnicy” i zaprosił Panią Barbarę Sawicką na środek.

Laudację przedstawiła Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska - wnioskodawca:

Tym razem mamy przed sobą urodzoną świdniczankę, która całe życie związała z naszym miastem, które jest jej - tak myślę, że mogę powiedzieć - wielką miłością, czego dowód dawała przez wszystkie lata swojej zawodowej pracy. Barbara po zakończeniu edukacji w Świdnicy, zaraz po maturze w 1974 r. rozpoczęłaienne studia magisterskie na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej. Jej pasją była matematyka i rysunek, w programie studiów była też konserwacja zabytków. Dyplom obroniła w 1980 r., w listopadzie 1981 r. rozpoczęła pracę w Wojewódzkim Biurze Planowania Przestrzennego w Wałbrzychu, a w 1982 r. w marcu przeniosła się do Świdnickiego Przedsiębiorstwa Budowlanego. W tym samym roku w czerwcu ś.p. Dyrektor Tadeusz Werner - Technikum Budowlane, zaproponował jej pracę w szkole i tak

od września została nauczycielką geometrii wykresłej, rysunku odręcznego i technicznego, ale także malarstwa, projektowania architektonicznego i historii architektury. Jako nauczyciel pracowała przez dwa lata, przez kolejny rok współpracowała ze świdnickim Zespołem Usług Projektowych. Pracę w Urzędzie Miejskim w Świdnicy rozpoczęła w grudniu 1985 r. za prezydentury Adama Markiewicza. W 1986 r. ukończyła aplikację urzędniczą, zdała egzamin państwowy i odbyła praktykę w Biurze Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Wałbrzychu, została urzędnikiem mianowanym. W Urzędzie Miejskim pracowała do lutego 2024 r., więc prawie 39 lat. Moja dygresja – Basiu, miałam wielki honor i zaszczyt być Twoim szefem, ale była to bardzo partnerska relacja i to raczej ja uczyłam się od ciebie niż odwrotnie. Bardzo ci serdecznie dziękuję za to, jak z wielkim znanstwem i profesjonalizmem uczyłaś mnie tego, co dziś przydaje mi się w pracy i pozwala na kontynuowanie naszego wspólnego dzieła. W latach 90. zaczął się w Polsce proces transformacji ustrojowej - powstał samorząd terytorialny. Świdnica stała się w nowej strukturze administracyjnej Gminą Miastem Świdnicą, właścicielem ogromnego zasobu nieruchomości – budynków, gruntów, infrastruktury technicznej z obowiązkiem utrzymania ich należytych stanie, głównie ze środków własnych. Skomunalizowane budynki były w większości obiektami zabytkowymi, często o proveniencji trzynasto-czternastowiecznej, a ich zły stan techniczny wymagał ogromnych nakładów. Oczywistym było, że miasta nie będzie stać na tak duży wysiłek finansowy. Nowe władze zdecydowały zatem na prywatyzację mienia komunalnego. Należało ustalić zasady tej prywatyzacji, szczególnie trudnej w ścisłej zabudowie starego miasta, gdzie w latach powojennych w kwartałach urbanistycznych wyburzono oficyny i zatarto podziały własnościowe. W latach 1992-1995 z inicjatywy Barbary Sawickiej przeprowadzono we wszystkich kwartałach staromiejskich sondażowe badania archeologiczne, następnie na ich wynikach opracowano koncepcję zagospodarowania i podziały geodezyjne przywracające historyczną parcelację. To umożliwiło opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego a następnie pozwoliło na sprzedaż budynków wraz z przypisanymi działkami gruntu, niezbędnymi do obsługi tych nieruchomości. Działanie to spotkało się z dużym zainteresowaniem w kraju i wdrożono je w wielu miastach Polski. Gdyby nie ten proces to nasze stare miasto dziś mogłyby wyglądać zupełnie inaczej i o wiele gorzej, bo dzięki tej pracy i temu planowi udało nam się zachować i ochronić dziedzictwo kulturowe, z którego się tak cieszymy a wiemy, że w wielu miastach w Polsce stało się zupełnie inaczej i choć w zapisie brzmi to nieco sztywno, to w praktyce to m.in. Barbarze za zawdzięczamy widok dzisiejszej starówki - niezmięionej i pięknej. Mam kilka głównych przedsięwzięć i projektów realizowanych przez Barbarę Sawicką, pozwolę sobie te najważniejsze przytoczyć. Lata 1986-2001 - rewaloryzacja przestrzeni staromiejskiej, remonty i prace konserwatorskie elewacji kamienic przy Rynku, poprzedzone badaniami architektonicznymi i szczegółowymi projektami prac a także odtwarzanie nawierzchni brukowych i wprowadzenie stylizowanego oświetlenia ulic. Lata 1992-1999 - realizacja programu konserwacji zabytkowej kamieniarki, obejmującej konserwację dziewięciu zabytkowych portali, czterech fontann w Rynku, kolumny Świętej Trójcy, rzeźb św. Jana Nepomucena i św. Floriana w elewacji bloku śródrynkowego i licznych detali w elewacjach. Lata 1986-1990 - wraz z ówczesnym Dyrektorem Muzeum Dawnego Kupiectwa prace konserwatorskie i remontowe przy kaplicach, nagrobkach i zieleni na cmentarzu przy Placu Pokoju w ramach powołanego tam wcześniej Muzeum Sztuki Sepulkralnej, a prace przerwano po rewindykacji terenu cmentarza przez właściciela - Parafię Ewangelicko-Augsburską pw. Świętej Trójcy w Świdnicy. Prace były kontynuowane, tylko już przez nowego właściciela. Lata 1999-2002 - roboty związane ze wzmocnieniem konstrukcji budynku dawnego ratusza, będącego siedzibą Muzeum Dawnego Kupiectwa a następnie kompleksową rewaloryzację wewnątrz Muzeum, po wyprowadzeniu z tego obiektu Urzędu Stanu Cywilnego. Brzmi to sucho, a dzięki Barbarze, jej determinacji i takiej wizji, która zyskała wsparcie ze strony Prezydenta Markiewicza, który rozpoczął w tym czasie budowę nowej siedziby Urzędu Stanu Cywilnego, wewnątrz naszego ratusza powróciły do ogólnego użytku, stały się piękną częścią Muzeum, które w tamtym czasie już bardzo cierpiało na brak przestrzeni i to częścią tak niezwykłą, że są osoby, które przychodzą zwiedzać nie tylko eksponaty, ale właśnie to wnętrze, które nas oczarowuje. W tej chwili mamy tam oczarowane pary małżeńskie, które zawierają tam śluby, jest to nadal miejsce niezwykle. W 2005 r. pod nadzorem Barbary opracowano studium

architektoniczno-konserwatorskie Twierdzy Fryderycjańskiej, zawierające inwentaryzację relikwów, rekonstrukcje dzieł twierdzy na aktualnej mapie miasta i wytyczne do zasad ochrony relikwów. Lata 2012-2016 - przy współudziale stażystów, archeologa Piotra Walczaka i historyka sztuki Moniki Turzańkiej, sporządzono 1050 kart adresowych zabytków nieruchomych. Lata 1993-2023 to procedura udzielania dotacji celowych na pracę restauratorskie, konserwatorskie i roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków lub ujętych w gminnej ewidencji zabytków, począwszy od naboru wniosków do ostatecznego rozliczenia dotacji. Było łącznie tych wniosków blisko 200 przez lata, aż wierzyć nie chce, ale to są te uratowane elewacje, dachy i piękno naszego centrum, choć nie tylko, bo również spore dotacje przekazywane były na nasze dwa najcenniejsze zabytki czyli Kościół Pokoju i Katedra pw. św. Stanisława i św. Wacława. Od 1988 r. współpracowała ciągle z pracownikami naukowymi Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej, prowadzącymi badania archeologiczne w kamienicach świdnickich, co zaowocowało licznymi publikacjami naukowymi na temat zabytkowej architektury naszego miasta. Przez cały okres pracy w ramach zakresu swoich kompetencji brała udział w niezliczonych komisjach konserwatorskich, dotyczących prac w Katedrze, Kościele Pokoju, Zborze Kościoła Zielonoświątkowego, Kościele pw. św. Józefa, Kościele pw. św. Andrzeja Boboli czy kościele pw. św. Krzyża. Jako koleżanka, współpracowniczka muszę dodać, że Barbara nie dość, że tyle lat związana była z Urzędem Miejskim to była dla nas wszystkich wzorem pracowitości, zaangażowania i takim podejściem do swojej pracy, iż było widać, że po prostu tę pracę kocha, tak jak kocha Świdnicę. To, że dziś miasto tak wygląda jak wygląda to również jej wielka zasługa, jej determinacja i skrupulatność, za co bardzo dziękujemy.

Pani Barbara Sawicka – bardzo dziękuję, jestem niezmiernie wzruszona, brak mi słów. Powiem jeszcze od siebie tyle, że jestem absolwentem tej szkoły, jeszcze słyszę głosy moich cudownych nauczycieli i kolegów brzmiące w tej auli. Wspominam swój pierwszy, może nie ostatni bal 60 lat temu, to jest absolutnie nie do wiary, ale na tej scenie śpiewałam pieśń o rycerzach, którzy nad brzegiem Odry trzymają straż, a działa się to z okazji nadania szkole imienia Księcia Bolka II Świdnickiego i dzisiaj dzięki tym wspaniałym kobietom - Urszuli i Pani Prezydent, zamyka się klamra. Powstał pomnik tego cudownego, wspaniałego księcia, bardzo dzielnego, trwającego przy polskości, także brak słów. Jestem niezwykle wdzięczna wszystkim tym, którzy przez lata współpracowali ze mną - Urszuli Pawłowskiej, która była promotorem mojej pracy w Urzędzie Miejskim, wszystkim kolegom muzealnikom, właścicielom zabytków, kościołów wszystkich wyznań. Naprawdę kocham to miasto bo tu się urodziłam, znam tu każdy kąt, każdą piwnicę bo też miałam przyjemność czy nieprzyjemność przez wszystkie lata je przejrzeć, także jeszcze raz serdecznie dziękuję, będę miała w pamięci ten dzień, dziękuję najserdeczniej.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska oraz Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej: Rafał Fasuga i Andrzej Ora wręczyli Pani Barbarze Sawickiej dyplom nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy”, pamiątkowy medal, tabliczkę oraz kwiaty.

• dla Pana Lubomira Szmid

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski odczytał uchwałę nr XIX/171/25 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 listopada 2025 r. w sprawie nadania tytułu „Zasłużonego dla Miasta Świdnicy” i zaprosił Pana Lubomira Szmid na środek.

Laudację przedstawiła Zastępca Prezydent Miasta Katarzyna Fitryk:

Lubomir Szmid od 60 lat uczestniczy w popularyzacji polskiego dziedzictwa narodowego w kraju i poza granicami oraz propagowaniu kultury i sztuki ludowej, w szczególności promowaniu Województwa Dolnośląskiego w kraju i na świecie, najpierw jako tancerz a następnie jako pedagog, instruktor, choreograf różnych stylów tanecznych. Bardzo ważną rolę dla choreografa stanowią zespoły folklorystyczne, które mają szczególny status w kulturze ludowej i tradycji narodowej. Poświęcił im bardzo wiele czasu i inwencji twórczej, która sprowadza się do chęci przedstawienia na scenie w formie opracowania artystycznego pieśni i tańców bardziej lub mniej znanych. Od 1986 r. jest kierownikiem artystycznym i choreografem

Zespołu Pieśni i Tańca „Jubilat”, działającego przy Świdnickim Ośrodku Kultury. Repertuar koncertowy zespołu budowany jest w oparciu o bogactwo narodowych i regionalnych tańców, pieśni, przyspiewek i obyczajów. Od 2005 r. Zespół jest członkiem Stowarzyszenia – Polska Sekcja Międzynarodowych Stowarzyszeń Folklorystycznych, Festiwalu i Sztuki Ludowej (CIOFF), a od 2019 członek IOV, co daje zespołowi możliwość udziału w międzynarodowych festiwalach folklorystycznych na całym świecie. W swojej pracy z zespołami podjął się wielu wyzwań, zdobywając coraz większe doświadczenie oraz status reprezentanta Polski na festiwalach krajowych i międzynarodowych. Od lat w swojej pracy organizuje wymiany zagraniczne zespołów folklorystycznych, twórców ludowych, ekspertów, wydawnictw i informacji. Realizuje szeroko pojęte programy edukacji dla dzieci i młodzieży w zakresie dziedzictwa kulturowego, w tym programy dofinansowane w ramach środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, m.in. EUROPE FOR CITIZENS „TRZY MORZA ,TRZY KULTURY, WSPÓLNA DROGA” – 2010 r. Lubomir Szmid jest inicjatorem i współorganizatorem różnego rodzaju imprez mających na celu popularyzację folkloru i twórczości ludowej, organizatorem seminariów, warsztatów doskonalących uczestników zespołów folklorystycznych i konferencji związanych z problematyką folkloru m.in. stragan kultury w małym mieście TUTEJSI!. Praca Świdnickiego choreografa ma ogromny wpływ na proces edukacji młodego pokolenia o tradycji kulturowej własnego regionu małej ojczyzny, kraju, świata, ale także rozbudzaniu zdolności twórczych i możliwości artystycznych oraz wrażliwości na drugiego człowieka. Dowodem jest liczny dorobek artystyczny wpisujący się w pamięć i serca publiczności przez ostatnie 50 lat oraz fakt, że zespoły zakładane i prowadzone przez Lubomira Szmidę funkcjonują nadal, zdobywając coraz większe doświadczenie oraz status reprezentanta Polski na festiwalach krajowych i międzynarodowych a recenzje i publikacje o Zespole pojawiają się w prasie lokalnej, regionalnej, krajowej i zagranicznej. Aktywny udział Lubomira Szmidę w propagowaniu folkloru ludowego, podtrzymywanie tradycji i kultury ludowej oraz prezentowanie obrzędów i zwyczajów regionalnych jest widoczny na forum lokalnym, regionalnym i międzynarodowym. Lubomir Szmid jest laureatem wielu nagród zbiorowych, które Zespół Pieśni i Tańca „Jubilat” otrzymał pod jego kierownictwem na przestrzeni 40 lat, m.in. Złota odznaka „Zasłużonego dla zakładu” w 1978 r., przyznana przez Związek Zawodowy Metalowców ; Nagroda dziennikarzy polskich w Ogólnopolskim Przeglądzie Zespołów Pieśni i Tańca – Konin '80 ; I miejsce, nagroda – Liść Rododendronu w Wojewódzkim Przeglądzie Zespołów Pieśni i Tańca w Zamku Książ w 1988 r. ; Certyfikat Twórczości sztuki ludowej Indie-Delhi ; List gratulacyjny za dokonania w Popularyzacji folkloru w kraju i za granicą nadany przez Marszałka Sejmiku Dolnośląskiego w 2004 r. ; Członkostwo Zespołu w stowarzyszeniu CIOFF w 2005 r. ; Puchar Marszałka Sejmiku Dolnośląskiego w 2009 r w Konfrontacjach Zespołów Pieśni i Tańca Regionu Dolnośląskiego ; Certyfikat Twórczości sztuki ludowej Cypr w 2010 r. ; odznaka honorowa „Zasłużony dla Kultury Polskiej” przyznana przez Ministra Kultury i Sztuki w Warszawie w 2011 r. ; Certyfikat Twórczości sztuki ludowej Ibiza w 2013r. Certyfikat Twórczości sztuki ludowej Monte Carlo w 2013 r. ; Certyfikat udziału w VII Festiwalu we Włoszech 2014 r. ; Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, przyznany Zespołowi Pieśni i Tańca „Jubilat” w Świdnicy przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wyjątkową działalność w dziedzinie twórczości artystycznej, kulturalnej, ochronie kultury i dziedzictwa narodowego w 2015 r. ; Doroczna nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2015 r ; Dolnośląska Nagroda Kulturalna SILESIA Sejmiku Województwa Dolnośląskiego w 2015 r. ; Dolnośląski Klucz Sukcesu - najwyższe, regionalne wyróżnienie, przyznawane corocznie przez Kapitułę Wyróżnienia, cieszące się dużym zainteresowaniem i uznaniem w środowiskach gospodarczych, kulturalnych i samorządowych Dolnego Śląska, przyznany przez Marszałka Województwa Dolnośląskiego w 2018 r. ; Brylantowa Statuetka - Międzynarodowy Festiwal Tańca – Delhi, Indie w 2019 r. Lubomir Szmid jest także laureatem wielu nagród indywidualnych m.in.: Zasłużony działacz kultury odznaka Ministra Kultury i Sztuki w 1985 r. ; Zasłużony dla miasta Pyrzyc w 1998 r. ; Zasłużony dla Województwa Wałbrzyskiego w 2001 r. ; Dyplom Ministra Kultury i Sztuki za szczególne zasługi dla kultury Polskiej w 2004 r. ; List gratulacyjny za dokonania w popularyzacji folkloru w kraju i za granicą nadany przez Marszałka Sejmiku Dolnośląskiego w 2004 r. ; Nagroda Dziennikarzy Laureat Neptuna - Osobowość w kulturze

2010, Telewizja TELETOP Sudety i Nowy Tygodnik Świdnicki ; Odznaczenie Order Ministra Sztuki i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie „Zasłużony dla kultury polskiej” w 2011 r. ; Nagroda Prezydenta Miasta Świdnicy za osiągnięcia w dziedzinie kultury w 2013 r. ; Zasłużony dla Miasta Nowa Ruda w 2016 r. oraz wyróżnienia Kuratora Oświaty i Wychowania oraz Wojewody Dolnośląskiego. Panie Lubomirze, serdecznie gratuluję.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska oraz Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej: Rafał Fasuga i Andrzej Ora wręczyli Panu Lubomirowi Szmid dyplom nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy”, pamiątkowy medal, tabliczkę oraz kwiaty.

Pan Lubomir Szmid - jeśli Państwo pozwolicie to jesteśmy umówieni z Panem Arturem Janickim, że naszą branżę zarekomenduje. Dziękuję serdecznie Państwu, dziękuję kapitule, dziękuję Pani Prezydent, Panie Przewodniczący, szanowna Rado za to, że znalazłem się w tak zacnym gronie i z takim znamienitym wyróżnieniem.

• dla Pani Małgorzaty Branieckiej

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski odczytał uchwałę nr XIX/172/25 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 listopada 2025 r. w sprawie nadania tytułu „Zasłużonego dla Miasta Świdnicy” i zaprosił Panią Małgorzatę Braniecką na środek.

Laudację przedstawiła Dyrektor Świdnickiego Ośrodka Kultury Bożena Kuźma:

Małgorzata Braniecka od 1976 r. pracuje na rzecz kultury, gros tego czasu na rzecz kultury świdnickiej, będąc najpierw pracownikiem a później dyrektorem Świdnickiego Ośrodka Kultury. Pod koniec lat 70. jako instruktor do spraw upowszechniania teatru w Świdnickim Ośrodku Kultury m.in. nawiązała współpracę z Teatrem Wałbrzyskim i Jeleniogórskim, co zaowocowało stałą obecnością spektakli teatralnych w Świdnicy. Była to próba powrotu do tradycji teatralnej Świdnicy, choć w innej formie, kiedy to w naszym mieście działał teatr zawodowy i premiery teatralne odbywały się systematycznie. W 1983 r. Małgorzata Braniecka powróciła do Świdnickiego Ośrodka Kultury i powierzono jej stanowisko kierownika działu imprez. W tym czasie zainspirowała m.in. działalność Galerii Sztuki Nieprofesjonalnej, gdzie swoje prace mogli prezentować artyści amatorzy ze Świdnicy i okolic. Galeria służyła także spotkaniom z poezją m.in. gościła tu Olga Tokarczuk - późniejsza Noblistka. W Galerii organizowano także cykliczne Środowiskowe Przeglądy Sztuki Amatorskiej - przedsięwzięcie niezwykle ważne, inspirujące dla rozwoju ruchu amatorskiego. W latach 80. powiększono czasowo bazę ośrodka i przekazano na jego działalność „Piwnicę Imzurową” w podziemiach ratusza. Małgorzata Braniecka brała aktywny udział w kreowaniu przedsięwzięć w nowym lokum, gdzie odbywały się spotkania z poetami, aktorami, przedstawienia małych form teatralnych czy konkursy recytatorskie. Koniec lat 80. to także początki wymiany kulturalnej z zagranicą. Były to pierwsze kroki, jeszcze bez umów partnerskich. Rozpoczęły się inspirowane przez Małgorzatę Braniecką wystawy, wymiana grup amatorskich, występy artystów, gdzie jeszcze wówczas z Czechosłowacji i NRD. W latach 1992-1996 Małgorzata Braniecka pełniła funkcję dyrektora Świdnickiego Ośrodka Kultury. Za jej pierwszej kadencji przyznano klub Bolko przy Placu Grunwaldzkim 11 do obiektów kultury i zaczął on swoją działalność w 1993 r. Był to duży sukces organizacyjny, gdyż walka o ten obiekt była zacięta i prowadzona z przedstawicielami handlu. Dzięki atrakcyjnemu nowoczesnemu wystrojowi, klub Bolko z klubokawiarnią stał niemalże kultowym miejscem na mapie kulturalnej Świdnicy. Ośrodek poszerzył ofertę kulturalną dla mieszkańców o wystawy, koncerty, spotkania. W 1995 r. staraniem Małgorzaty Branieckiej, wraz z Krystyną Bartelą i Danutą Nowicką, zorganizowano nawiązujące do dużej imprezy „Święto Słowa” - „Świdnickie Dni Słowa - Słowa o Miłości-Świdnica '95”, ukierunkowany także na lokalne środowisko artystyczne. Przedsięwzięcie okazało się dużym sukcesem, wystąpili znaczący już wówczas artyści jak Hanna Banaszak czy Roman Kołakowski, ale też wschodzące gwiazdy jak np. Magdalena Cielecka. Imprezą ważną i organizowaną do dziś nieprzerwalnie od 1993 r. a wykreowaną przez Małgorzatę Braniecką jest Świdnicki Przegląd Zespołów Kolędniczych, której z kolei inspiratorką jest Kazimiera Marcińczak - Momot. Otwartość nowej Pani Dyrektor zaowocowała także kolejnymi imprezami, które są z sukcesem organizowane do dziś a jest to

Festiwal Teatru Otwartego i Świdnickie Noce Jazzowe. W latach 2003-2007 Małgorzata Braniecka została znów powołana na stanowisko dyrektora Świdnickiego Ośrodka Kultury. Za jej sprawą w 2004 r. reaktywowano, we współpracy ze Stanisławem Górą z Towarzystwa Muzycznego w Szczawnie-Zdroju, Dni Muzyki Kameralnej, które reaktywowaliśmy dwa lata temu. Koncerty odbyły się nie tylko w Kościele Pokoju, ale także w Galerii Fotografii czy w sali teatralnej Świdnickiego Ośrodka Kultury. W tej kadencji ważnymi imprezami, które albo zainspirowano, albo były kontynuowane i nabierały coraz większego tempa były Festiwal Bachowski, Dni Gór, Festiwal Reżyserii Filmowej czy Świdnicki Festiwal Gitarowy. Za swoją wieloletnią pracę na rzecz świdnickiej kultury otrzymała w 2010 r. indywidualną nagrodę Prezydenta Miasta Świdnicy za całokształt działalności w zakresie upowszechniania kultury. Tym bardziej mi jest miło, że mogę odczytać tą laudację, ponieważ Pani Małgorzata Braniecka jest sprawczynią, że pracuje w Świdnickim Ośrodku Kultury.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska - pozwolę sobie dodać słowo do tej laudacji. Małgosiu - dziękuję Tobie osobiście za wprowadzanie mnie po pierwsze w środowisko kulturalne świdniczan. Dziękuję, że wtedy zgodziłaś się przejąć misję dyrektora po ustępującej Annie Łowickiej, która pewnie w sercach nas wielu do dzisiaj jest i żyje, że wprowadziła kulturę w nowe czasy, kiedy myśmy wszyscy ekscytowali się transformacją a kultura w tym czasie wcale nie miała łatwo. Udało ci się ochronić wszystko to, co było naszą tradycją, dziedzictwem wypracowanym w Świdnickim Ośrodku Kultury i nie tylko. Przypomnę o jednym remoncie, który skończył się zupełnie inaczej niż miał przebiegać, ale dzięki temu mamy to, co mamy - mówię o Galerii Fotografii, za chwilę będzie o niej więcej, ale pamiętam te dni, kiedy miało zakończyć się na zwykłym malowaniu a skończyło się na odkryciu dwóch poziomów piwnic i dotarcia do zupełnie innych przestrzeni. To właśnie sprowokowało taki gruntowny remont i uzyskanie przez to przepięknego pomieszczenia i takiego wizerunku, jakim dzisiaj się cieszymy. Dziękuję ci też za wspieranie wszystkich, którzy przychodzili do Ciebie z różnego rodzaju pomysłami, inicjatywami. Dla wszystkich miałaś czas, serce i wszystko poprowadziłaś dobrą ręką. Moje najszczerze gratulacje.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska, oraz Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej: Rafał Fasuga i Andrzej Ora wręczyli Pani Małgorzacie Branieckiej dyplom nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy”, pamiątkowy medal, tabliczkę oraz kwiaty.

Pani Małgorzata Braniecka – jestem szczęśliwa, dziękuję bardzo. Przede wszystkim dziękuję za wniosek, za nominację Pani Prezydent. Dziękuję za przyznanie tytułu całej Radzie Miejskiej. Nigdy nie przypuszczałam, że swoje życie zwiąże z kulturą. Studiowałam matematykę i myślałam, że w naukach ścisłych poświęcę swoje życie. Przypadkowo zupełnie, dzięki nieżyjącemu już Panu Stanisławowi Jarzynie, zaczęłam pracę w Świdnickim Ośrodku Kultury w 1976 r. i tak zaczęła się moja współpraca, historia związana z kulturą. Oczywiście nie żałuję, jestem szczęśliwa, przez tyle lat byłam związana ze świdnicką kulturą - choć nie tylko, bo pracowałam w Wałbrzychu i Walimiu, teraz jestem jeszcze też związana z kulturą na terenie gminy. Może tyle ode mnie, jestem naprawdę szczęśliwa. Więcej chyba powie Artur Janicki, bo dzięki mojej pracy w Świdnickim Ośrodku Kultury spotkałam właśnie Artura, którego poprosiłam, żeby przyjął stanowisko kierownika klubu Bolko, który udało się nam pozyskać, oczywiście z Andrzejem Protasiukiem, Ewą Wazdrąg, która też tutaj dzisiaj gości, współpraca z Ulą Pawłowską i z Galerią, współpraca z Lubomirem Szmidem, Marysią Skiślewicz, więc wiele osób, które tutaj dzisiaj są na sali ze mną współpracowało i pracowało.

• dla Pana Andrzeja Protasiuka

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski odczytał uchwałę nr XIX/173/25 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 listopada 2025 r. w sprawie nadania tytułu „Zasłużonego dla Miasta Świdnicy” i zaprosił Pana Andrzeja Protasiuka na środek.

Laudację przedstawiła Dyrektor Świdnickiego Ośrodka Kultury Bożena Kuźma:

Andrzej Protasiuk - polski artysta, fotograf, świdniczanin. Jego praca dla kultury w Świdnicy

rozpoczęła się pod koniec lat 70. Już niedługo później założył świętującą w 2024 r. swoje 40-lecie Galerię Fotografii. Do dzisiaj działa ona prężnie przy Świdnickim Ośrodku Kultury i pozostaje najważniejszym w mieście miejscem prezentacji sztuki współczesnych artystów. Jednym z najistotniejszych osiągnięć Andrzeja Protasiuka jest także stworzenie i organizowanie jednej z największych i najciekawszych imprez fotograficznych w Polsce a odbywającej się w Świdnicy - Dni Fotografii. Cieszy się ona uznaniem w środowisku artystycznym i popularnością wśród publiczności oraz fotografów-amatorów biorących w konkursie „Fotomaraton Świdnicki”, będący integralną częścią wydarzenia. W 1978 r. z inicjatywy Andrzeja Protasiuka powstał Świdnicki Klub Fotograficzny, gromadzący ok. 30 pasjonatów. Z czasem zaczął działać na szerszą skalę i powołano Wałbrzyskie Towarzystwo Fotograficzne z siedzibą w Świdnicy. W 1980 r. zainaugurowano wspomniane - i stale odbywające się co roku - Dni Fotografii. Poprzedziły je konfrontacje fotograficzne, w których brali udział - co wówczas nie było takie tak oczywiste jak dziś - zaproszeni artyści z zagranicy. Andrzej Protasiuk z powodzeniem organizował również od początku lat 80. Międzynarodowy Konkurs Fotografii „ZESTAW”, a od 2023 r. Międzynarodowy Konkurs Fotografii "AKT W MAŁYM FORMACIE”. Przez wiele lat kierował on Ogólnopolskim Fotograficznym Plenerem Aktu „Zamek Książ”. Wszystkie te wydarzenia w istotnym stopniu wpłynęły na ukształtowanie się na Dolnym Śląsku dynamicznego środowiska fotograficznego. W latach 1989-1993 był prezesem Polskiej Federacji Stowarzyszeń Fotograficznych w Warszawie i stałym przedstawicielem Polski w Międzynarodowej Federacji Sztuki Fotograficznej - FIAP. Prace Andrzeja Protasiuka prezentowane były na 16 zestawach indywidualnych - w Polsce, Czechach, Niemczech i na Węgrzech oraz ponad 150 wystawach zbiorowych na całym świecie - w Niemczech, Ameryce, w Nowym Jorku, FotoZA Gallery w Johannesburgu w RPA, w Tajlandii, Grecji, Australii, Wietnamie, Szwecji. Był także kuratorem ponad 100 wystaw fotograficznych i plastycznych w Galerii Fotografii w Świdnicy, Galerii Polskiej Federacji Stowarzyszeń Fotograficznych w Warszawie i Galerii Miejskiej Biblioteki Publicznej w Świdnicy, gdzie prezentował prace wybitnych polskich i zagranicznych artystów-fotografików. Jego zaangażowanie w rozwój życia kulturalnego w Świdnicy zostało docenione przez mieszkańców miasta, którzy przez lata wybierali go na radnego miejskiego - kadencje 1994-1998, 1998-2002, 2008-2010, 2014-2018 oraz powierzali mu wiele innych funkcji publicznych, był m.in. wiceprezydentem Świdnicy w latach 1996-2002. Jego działalność w sferze upowszechnienia kultury nie ogranicza się do fotografii - w 2007 r. otrzymał Pierścień Milenijny Archidiecezji Wrocławskiej za organizację w Świdnicy Dni Papieskich „Jan Paweł II — Pamięć i Obecność”. W 2020 r. została wydana książka „Ojciec, pamiętamy!” Agnieszki Nowickiej-Dyderskiej, podsumowująca 15-lecie tego wydarzenia. Przy współpracy z Miejską Biblioteką Publiczną w Świdnicy, powołał w 2008 r. do istnienia Biesiadę Literacką i Ogólnopolski Konkurs na autorską książkę literacką. Celem konkursu jest możliwość profesjonalnego wydania zgłoszonej książki literackiej w oryginalnej, atrakcyjnej grafice i edytorskiej formie, uczestnikami są mieszkańcy Dolnego Śląska. W 2016 r. współorganizował wraz ze Świdnickim Ośrodkiem Kultury Międzynarodowy Plener Ceramiczno-Fotograficzny w Świdnicy, którego efekty w postaci rzeźb znajdują się w Parku Młodzieżowym. Zasługi Andrzeja Protasiuka w zakresie fotografii i innych działań na rzecz kultury są docenione zarówno w Polsce jak i zagranicą, czego dowodem są liczne prestiżowe wyróżnienia i nagrody jakie otrzymał w ciągu swojej kariery, m.in. 1987 r. – Nagroda Artystyczna im. Stanisława Wyspiańskiego za osiągnięcia w dziedzinie fotografii ; 1988 r. – Nagroda Wojewody Wałbrzyskiego za osiągnięcia w upowszechnianiu kultury ; 1989 r. - Medal 150-lecia Fotografii nadany przez Ogólnopolski Komitet Organizacyjny Obchodów 150-lecia Fotografii ; w 1992 r. uhonorowany przez Międzynarodową Federację Sztuki Fotograficznej tytułem Excellence FIAP for Services Rendered za pracę na rzecz fotografii oraz długoletnią pracę na rzecz FIAP ; 2002 r. – Nagroda Miasta Kazincbarcika, Węgry za wybitną działalność artystyczną ; 2002 r. – Nagroda Miasta Police nad Metuji, Czechy ; 2007 r. – Pierścień Milenijny Archidiecezji Wrocławskiej ; 2008 r. – Nagroda Prezydenta Miasta Świdnicy za upowszechnianie kultury , w szczególności fotografii ; 2024 r. - Nagroda Kulturalna Dolnego Śląska „Silesia”. Andrzej Protasiuk przez całe życie zawodowe z zaangażowaniem i pasją działał i nadal działa na rzecz kultury i sztuki fotograficznej. Jego wkład w rozwój kultury w Świdnicy i na Dolnym Śląsku jest nieoceniony, a jego sukcesy są inspiracją dla kolejnych pokoleń

organizatorów i twórców. Dzięki swojej pracy jako inicjator, pomysłodawca wielu przedsięwzięć kulturalnych, w tym międzynarodowych konkursów i plenerów fotograficznych oraz jako założyciel i prowadzący Galerię Fotografii w Świdnicy. Odegrał kluczową rolę w ożywianiu i skonsolidowaniu środowiska fotografów, zarówno w Świdnicy, jak i na całym Dolnym Śląsku. Jego zamiłowanie do fotografii i liczne działania organizacyjne i twórcze przyczyniły się do rozwoju i promocji sztuki fotograficznej, a także do ugruntowania pozycji Świdnicy jako ważnego fotograficznego ośrodka w Polsce.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska – Andrzej, osobiście dziękuję ci za te wspólne Dni Fotografii, za tamte edycje, długie noce spędzone nad fotografiami, konkursami i nad tym, co wspólnie tworzyliśmy. Dla mnie to są niezapomniane przeżycia, szczególnie ta pierwsza edycja, która później okazała się absolutnym przełomem w moim życiu zawodowym. O dwóch rzeczach warto wspomnieć jeszcze - po pierwsze to właśnie Andrzej był protoplastą naszych relacji partnerskich z miastami w Czechach. Oczywiście wszyscy wiemy, że pierwsza umowa partnerska to było Biberach, to już było bardzo oficjalne, poparte dwustronnymi umowami, natomiast pierwsze kontakty i relacje to były Czechy - Trutnov i Police. Andrzej, który przecierał tamte ścieżki, nawiązywał współpracę, oczywiście głównie w dziedzinie kultury, co później pozwoliło na oficjalny kształt naszego partnerstwa, które trwa do dziś, więc to jest jedna z tych ważnych zasług. Chcę też przypomnieć o jednej rzeczy, której nie było w laudacji - Andrzej jako radny świdnicki namówił mnie i przekonał do tego, żebym ja z kolei przekonała ówczesnych radnych, aby kupić stary budynek DOMOS-u, a jednym z argumentów było to, że Osiedle Młodych jest pozbawione centrum kulturalnego, miejsca, w którym osoby w różnym wieku mogą się spotykać, a jak Andrzej jest do czegoś przekonany to wywiera tak nieustanną presję, że doprowadza do dobrych finałów. Mamy tam dzisiaj przepiękną filię biblioteki publicznej i chyba najchętniej odwiedzany Klub Seniora w mieście. To jest Andrzej Twoja zasługa i Twojej determinacji, przekonałeś nas wszystkich i zrobiliśmy to. Gratuluję ci serdecznie tego wyróżnienia i dziękuję za wszystko, co zrobiłeś dla Świdnicy i świdniczan.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska, oraz Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej: Rafał Fasuga i Andrzej Ora wręczyli Panu Andrzejowi Protasiukowi dyplom nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy”, pamiątkowy medal, tabliczkę oraz kwiaty.

Pan Andrzej Protasiuk – w związku z tym, że swego czasu bardzo długo przemawiałem to teraz nie lubię przemawiać, ale chciałem przede wszystkim podziękować Tobie Beata za tą inicjatywę. Dziękuję ci za Dni Fotografii - bardzo dobrze nam się pracowało jak jeszcze nie byłaś prezydentem i tamte czasy były bardzo fajne, teraz jest inaczej. Bardzo się cieszę, że nie jestem już radnym, jestem emerytem i robię to, co chciałem robić, jest świetnie. Bardzo dziękuję radnym za to, że też zdecydowali się na to wyróżnienie.

• dla Pani Edwardy Mikuły

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski odczytał uchwałę nr XIX/174/25 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 28 listopada 2025 r. w sprawie nadania tytułu „Zasłużonego dla Miasta Świdnicy” i zaprosił Panią Edwardę Mikułę na środek.

Laudację w imieniu wnioskodawcy – Klubu Radnych Prawa i Sprawiedliwości – przedstawiła Radna Luiza Nowaczyńska:

Z ogromną radością pragnę odczytać laudację dla Pani Edwardy Mikuły - skromnego i wspaniałego człowieka. Dodam taką dygresję, że po przyznaniu przez Radę Miejską tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy”, otrzymałam telefony od mieszkańców - pełne wzruszeń i wdzięczności, że potrafiliśmy docenić tak skromną, prawą i kochaną osobę. Dzisiejsza uroczystość jest wyjątkową okazją, aby w sposób uroczysty i pełen szacunku uhonorować osobę, której działalność stała się integralną częścią historii i współczesności naszego miasta. Przyznanie tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy” jest formą wdzięczności i uznania, a zarazem świadectwem tego, jak wielką wartość może przynieść oddana, konsekwentna praca człowieka. Z ogromną radością i dumą stajemy dziś wobec chwili szczególnej - uhonorowania

osoby, której życie, postawa i codzienne zaangażowanie są żywym świadectwem miłości do bliźniego, wierności wartościom chrześcijańskim oraz nieustraszonej troski o dobro wspólne. Pani Edwarda Mikuła urodziła się koło Zamościa, tragiczne powojenne losy pozbawiły ją i rodzeństwa matki oraz domu rodzinnego, a wychowanie w trudnych czasach powojennych spoczęło na barkach ojca. Te doświadczenia ukształtowały w niej siłę charakteru, wrażliwość i głębokie poczucie odpowiedzialności. W 1961 r. Pani Edwarda przyjechała wraz z mężem do Świdnicy, tu stworzyła kochającą rodzinę, wychowując i wykształcając trójkę dzieci. Przez blisko 35 lat pracowała w Fabryce Aparatury Pomiarowej „PAFAL” na stanowisku referenta ds. ekonomicznych, dając przykład rzetelności, dokładności i oddania obowiązkom. Ważną częścią jej życia była działalność na rzecz pracowników. Jako wiceprzewodnicząca wydziałowej Solidarności przez wiele lat z odwagą i determinacją reprezentowała interesy osób zatrudnionych w zakładzie, walcząc o godność, prawa i sprawiedliwe traktowanie ludzi pracy. Była głosem tych, których głosu często nikt nie słuchał – stanowcza, uczciwa i niezłomna. Szczególnie miejsce w życiu Pani Edwardy zajmuje Parafia św. Józefa, z którą jest związana od wielu lat. Jej oddanie i gotowość do działania sprawiły, że stała się tzw. prawą ręką kolejnych proboszczów Parafii, osobą niezawodną, pełną inicjatywy i głębokiej troski o potrzeby wspólnoty. Od początku istnienia bractwa Św. Józefa, Pani Edwarda Mikuła jest jedną z jego najbardziej zaangażowanych członków, pełni również posługę Zelatorki Żywego Różańca, dbając o trwanie modlitwy, duchową formację i wspólnotowe więzi parafian. Jako przewodnicząca Towarzystwa Służebnicy Bożej Anny Jenke, Pani Edwarda od lat czuwa nad pielęgowaniem pamięci o tej wyjątkowej patronce. Dzięki jej staraniom, Szkoła w Mrowinach oraz dawne Gimnazjum w Jaroszowie otrzymały zaszczyt nosić imię Anny Jenke. Pani Edwarda organizowała także liczne seminaria poświęcone jej osobie, stając się byc rzeczniczką wartości, które Anna Jenke niosła – dobroci, odważnej miłości bliźniego i wrażliwości na ludzką krzywdę. Pani Edwarda nigdy nie szukała rozgłosu, zawsze działała cicho, dyskretnie, ale z ogromną skutecznością. Przez lata organizowała zbiórki żywności i funduszy, wspierała rodziny w trudnych sytuacjach, przekazywała pomoc rzeczową i finansową, niosła ludziom obecność, życzliwość i otuchę. Dzięki niej wiele osób odzyskało wiarę w dobro, w ludzi, w pomoc płynącą z serca. Pani Edwarda współorganizowała liczne pielgrzymki autokarowe, zarówno parafialne, jak i związane z miejscem pracy. Dzięki jej zaangażowaniu setki osób mogły odwiedzić sanktuaria, miejsca kultu religijnego, odnajdując tam siłę, spokój i duchową odnowę. Pani Edwarda Mikuła to także wielka patriotka, kobieta głęboko kochająca ojczyznę, wierna jej historii i tradycjom. W swoim życiu łączy umiłowanie polskości z troską o drugiego człowieka, z postawą odpowiedzialności za wspólnotę, za prawdę i wartości, na których buduje się dobro społeczne. Jej patriotyzm jest skromny - jak ona sama - ale autentyczny i widoczny w czynach. W roku 2004 Pani Edwarda zajęła II miejsce w plebiscycie Świdniczanin Roku, doceniona za skromność, wielkie serce i wyjątkową wrażliwość na potrzeby innych. To wyróżnienie płynące od mieszkańców jest najpiękniejszym świadectwem jej pracy i wartości. Dzisiejsze uhonorowanie tytułem „Zasłużony dla Miasta Świdnicy” jest wyrazem naszej głębokiej wdzięczności i podziwu. To także zobowiązanie dla nas wszystkich, by pielęgnować wartości, które Pani Edwarda niesie przez całe życie – solidarność, miłosierdzie, uczciwość, troskę o wspólnotę, umiłowanie do ojczyzny oraz gotowość służby drugiemu człowiekowi. Pani Edwardo - składamy najgorętsze wyrazy wdzięczności za Pani dobro, szlachetne serce, niezachwiany patriotyzm oraz godne naśladowania wartości chrześcijańskie.

Prezydent Miasta Beata Moskal-Słaniewska, oraz Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej: Rafał Fasuga i Andrzej Ora wręczyli Pani Edwardzie Mikule dyplom nadania tytułu „Zasłużony dla Miasta Świdnicy”, pamiątkowy medal, tabliczkę oraz kwiaty.

Pani Edwarda Mikuła – moi drodzy, wszyscy tu zebrani - jesteście młodymi ludźmi, o wiele młodszy ode mnie a ja chcę zacytować, zanim podziękuję, że jestem „dzieckiem wojny”, jestem dzieckiem Zamojszczyzny i żeby tutaj dzisiaj być i te zasługi utrzymać, trzeba było przejść przez życie, radości wiele i różnych smutków wiele i te zasługi. Dzięki tym wszystkim, którzy zaproponowali, żeby mnie tu odznaczyć. Dzięki Luizie, że znała, poprzez moją córkę, moje życie. Dużo osób wiedziało, że nie było łatwe, ale z radością byłam przy kościele i tak samo w kościele, miałam różne takie przeżycia, że trzeba było pomagać biednym, starszym, trzeba

było zbierać żywność, żeby dzielić się z tymi ludźmi, żeby im pomóc i trwa to moje życie - i dobre moje życie, i smutne moje życie. Zasłużyłam na to, co dzisiaj się znajduje i dziękuję bardzo wszystkim moim przyjaciołom, dziękuję ojcom Paulinom i w ogóle działalności w kościele, nawet Pana Krzysztofa znałam też przez moją córkę. Bardzo dziękuję za tą sympatię, Luiza najbardziej знаła mnie od środka, wszystkim wam tu dziękuję, że słyszycie mnie poprzez to, czym się mogę dzielić. Dzieci moje tu są, też się cieszą, wnuki mam już i prawnuki, to wszystko sprawiło, że tu z wami jestem i możecie mnie poznać w tym wieku. Bóg zapłać za wszystko.

Radna Luiza Nowaczyńska - jeszcze dodam, że Pani Edwarda mówi „jak pójde to muszę kupić jakieś słodczyce”, mówię że nie trzeba - „no jak to tak z pustą ręką”.

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski oraz Prezydent Miasta Beata Moskał-Słaniewska zaprosili wszystkich do wspólnego zdjęcia.

Następnie głos zabrał Pan Artur Janicki - tak króciutko w imieniu rodziny Świdnickiego Ośrodka Kultury, była nas zdecydowana większość dzisiaj nagrodzonych, cieszy fakt, że akurat kultura została dostrzeżona. Ja ze swojej strony, przede wszystkim reprezentując tą stronę, dziękuję za takie podziękowania Państwu, żeście nas podziękowali przyznając te tytuły „Zasłużony dla Miasta Świdnica”, bo chyba nie ma lepszego podziękowania niż tego typu tytuł, jesteśmy zaszczytzeni i chciałam powiedzieć, że znamy się w większości, jeżeli chodzi o Ośrodek Kultury, ponad 45 lat, stanowimy taką rodzinę która jest na dobre i na złe . Nie raz daliśmy sobie po buzi, może nie dosłownie, ale szybko do siebie wracaliśmy i to jest taka nauczka, że czasami trzeba sobie umieć wybaczyć i umieć ze sobą współpracować. Jeżeli myślicie, że za to wszystko, co dzisiaj tutaj dostaliśmy już przestaniemy – nie. Chciałem tylko powiedzieć już przyszłościowo, nie historycznie. To, co zasłużyliśmy - owszem już zostało zamknięte, ale ja nie straszę tylko obiecuję, że my bronimy nie składamy, jesteśmy jeszcze czynni, prężni i bierzemy się dalej do roboty, bo szron na głowie, już nie to zdrowie, ale w sercu ciągle maj.

Na zakończenie wystąpili członkowie Akademii Rozwoju Talentów: Jakub Olejnik zaśpiewał utwór „Zacznij od Bacha”, Blanka Pierucka zaśpiewała utwór „Tyle słońca w całym mieście”.

Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski – powiedział, że powoli zbliżamy się do końca naszej uroczystości, sesji. Jeszcze raz gratuluję wszystkim, to dla nas wielki zaszczyt, że mogliśmy Wam te tytuły przyznać, mogliśmy być w tej chwili z Wami w tak uroczystej dla was, nas i całego miasta chwili. To takie sesje, które lubimy odbywać bo jesteśmy jednymi.

Ad 4. Zakończenie XX sesji Rady Miejskiej w Świdnicy

W związku z wyczerpaniem punktów porządku obrad, Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Lewandowski podziękował wszystkim za przybycie i zamknął obrady słowami - „zamykam XX sesję Rady Miejskiej w Świdnicy”.

Przebieg obrad zarejestrowano na płycie CD przechowywanej w Biurze Rady Miejskiej, która stanowi integralną część protokołu.

Na tym protokół zakończono.

Protokołowała:

Anna Stodółkiewicz

.....

/ Anna Stodółkiewicz /

PRZEWODNICZĄCY RADY

Krzysztof Lewandowski

Świdnica, dnia 12.12.2025 r.